

Kirándulás a történelembe

Három napja megállás nélkül szakadt az eső, de aznap reggel valami különös fordulat révén elállt, (mintha csak tudná, hogy 33 lippais nekivág meghódítani a zempléni erdőt a Telkibánya és Gönc közötti 12 kilométeres szakaszon), ... hogy aztán késő délutántól ott folytassa, ahol abbahagyta; újra ázsiai monszunná változtatva az ilyenkor máskor megszokott csendes őszi időt.

Már a buszból ellenállhatatlan vágyat éreztünk a kéklő égbolt és a sziporkázó napsütés megörökítéséhez.

A buszon megpróbáltuk tartani a távolságot és mindenki viselte a szájmaszkot.

Ilyen körülmények között már alig vártuk, hogy megérkezzünk a gyalogtúra indulásának helyszínére és végre átadhassuk magunkat a „természet lágy ölének”. És nekivágtunk az 5 órányi élménynek!

Utunkat a piros jelzésen és a turistáknak kihelyezett irányító táblák segítségével folytattuk az erdő mélyére, ahol a 14. században épült pálos kolostor romjait szeretnénk volna megtalálni.

A kb. hétszáz éve álló falak lenyűgöző látványt nyújtottak a lakott településektől több kilométer távolságra. Első pihenőnket itt tartottuk: elfogyasztottuk a bőségesen csomagolt hideg étel egy részét, közben rövid előadásokat hallgathattunk meg 13.-os diáktársaink

prezentálásában a kolostor alapításáról és hanyatlásának okairól, a szerzetesek életéről és a pálosrend napjainkban is tartó működéséről a nagyvilágban.

REDMI NOTE 6 PRO
MI DUAL CAMERA

A folytatásban megcsodálhattuk a Zempléni hegység növénytársulásait, utunk gyertyános tölgyesekben és büккеgyes tölgyesekben haladt el, ahol a gombák sem fukarkodtak, szívesen mutogatták hol kecsesen karcsú, hol tömzsi példányaikat. Kosarunkba került sárga gerebengomba, lilapereszke, szürke tölcsér -és nagyözláb gomba. Böven akadtak nem ehető fajok is.

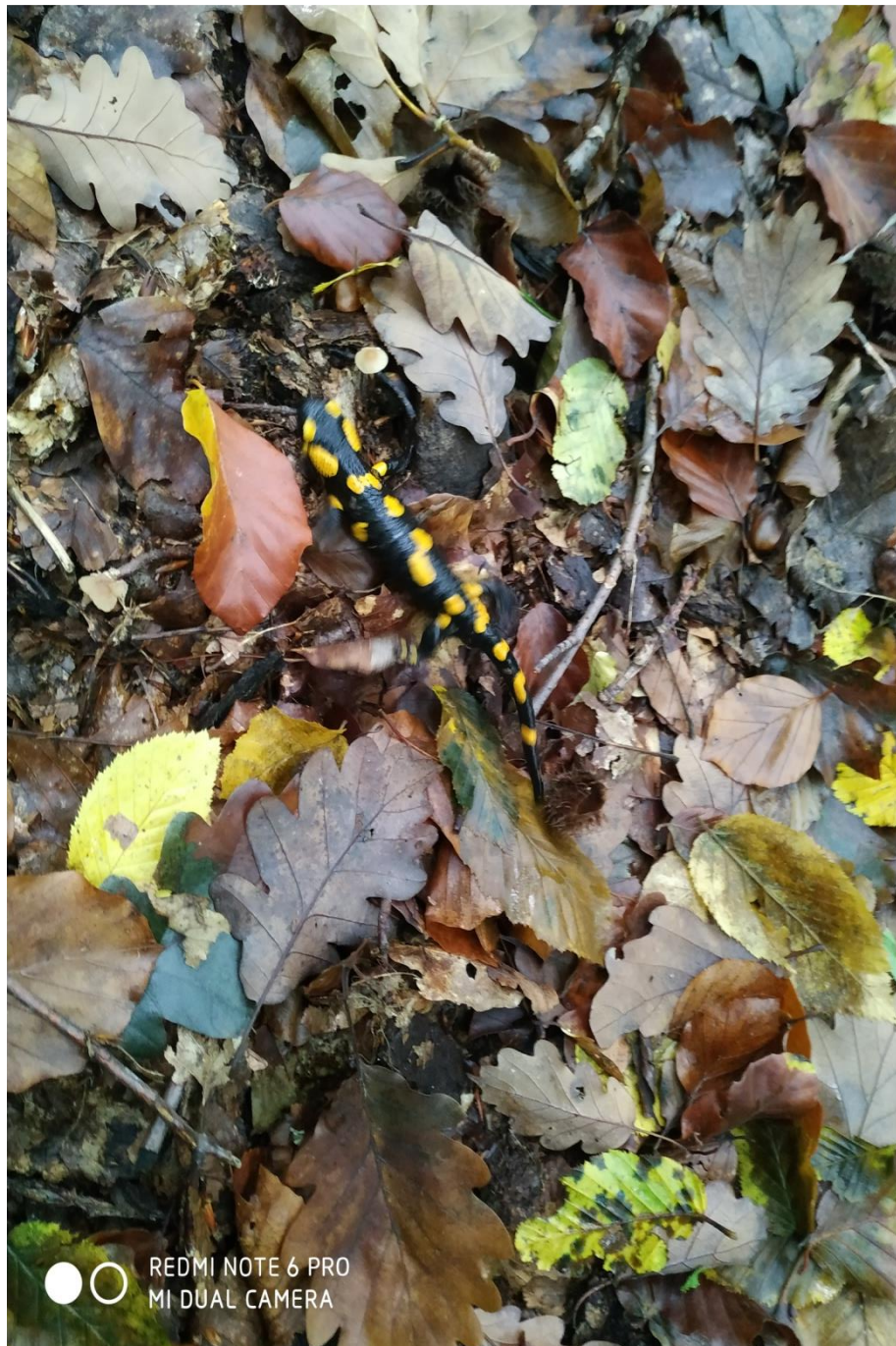

Őszi kikerics

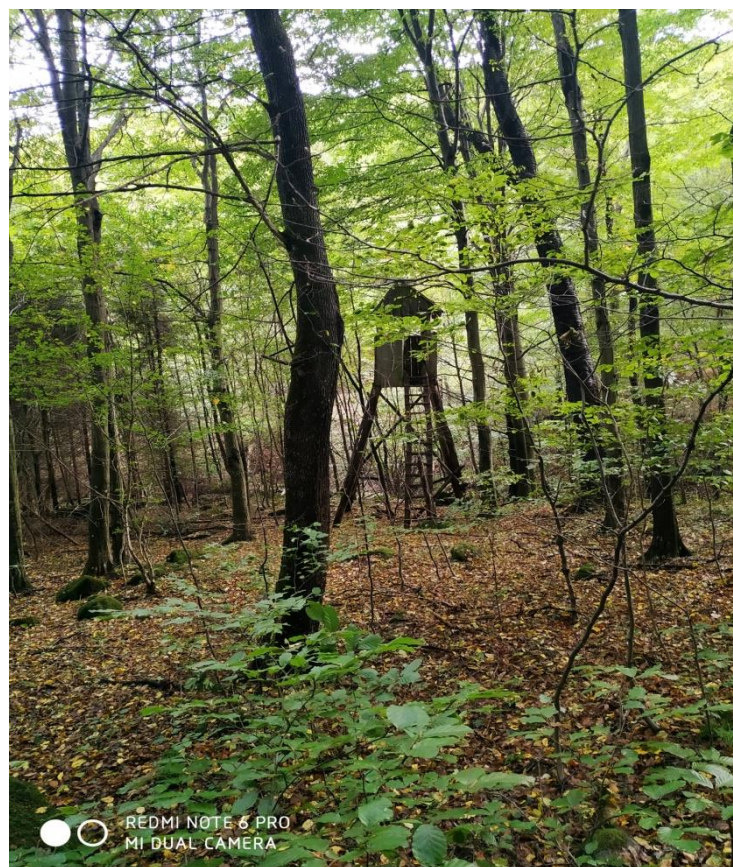

A foltos szalamandra az Aggteleki Nemzeti Park címerállata. Mi öttel is találkoztunk téli szállásuk keresése közben.

A természet csendje, amelyet a lippaisok olykor túlságosan is harsány csapata tört csak meg néha, ontotta felénk szépségeit. Voltak, akik mindent lencsevégre akartak kapni, mások csak engedték áramolni, sejteikbe hatolni és tudatukba örökre bevésszék a majdnem érintetlen táj megannyi csodáját. 22000 lépés és majd' ugyanennyi élmény, elkapott pillanat, amelyet együtt élhettek át a túra résztvevői... Vadak nyomait tanulmányozhattuk, magaslesekre mászhattunk, szőrőkat, vadetetőket figyelhettünk meg.

Nagyvadetető

A jellegzetes zempléni táj minduntalan lelassította lépteinket, megpróbált marasztalni minket. Az előző napok kitarató esőzéseitől folyóvá szélesedett Gönci patak, a rohanva morajló víz és a kidőlt fák rendre utunkat állták. S bár madarakat nem láttunk, hallani azonban többször is lehetett, amint a szajkók már messziről elárulták a birodalmukba betolakodó embert hangos cserregésükkel, és egy magasban korrogó holló pár is eszünkbe juttatta, hogy a tavalyi tanévben elmaradt Madarak és fák napját ünnepeljük ezzel a kicsit megkésett kirándulással.

Érintetlen zempléni táj

Átkelések

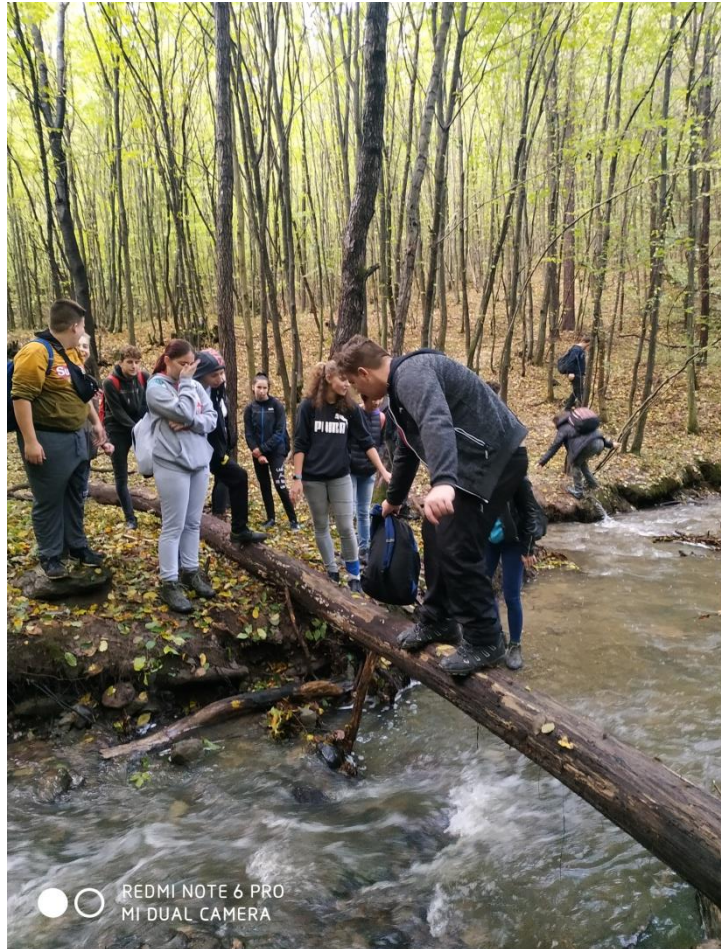

Járt a vízen...

Gerendagyakorlat

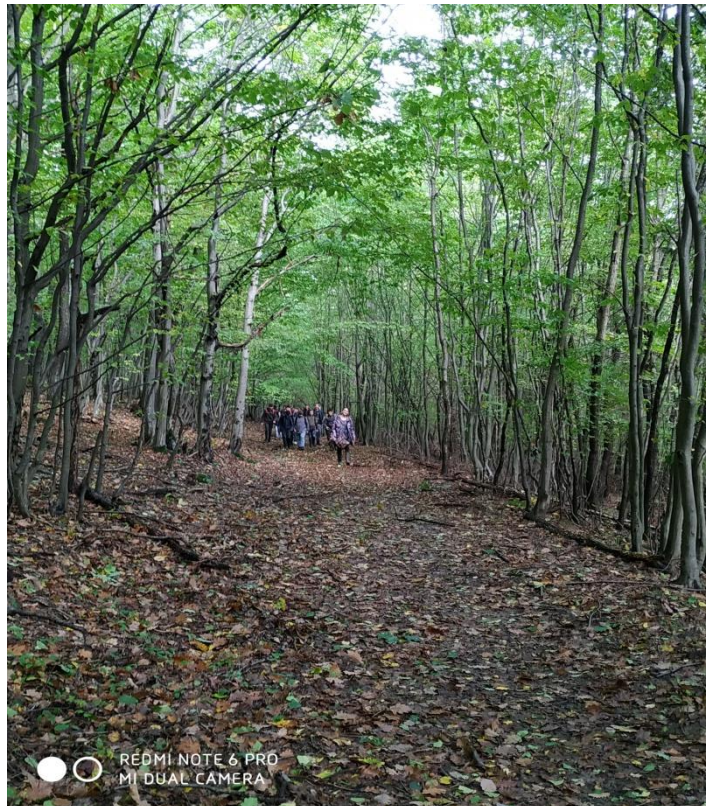
A fáradtság csak a megérdemelt meleg ebéd után lett úrrá a csapaton.

Akkor még nem sejtették, hogy buszra szállva, utolsó erőpróbaként természetismereti totót kell még megoldaniuk, de ezt az akadályt is jókedvűen és ügyesen vették a lippaisok. Szó szerint „állták a sarat!”

Viszlát Zemplén!

Köszönjük a lehetőséget!

Dr. Horváth Lászlóné